

ת"פ 36868/09/18 - מדינת ישראל נגד לידור אוחנה, רועי תורג'מן - נגזר דינו

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 36868-09-18 מדינת ישראל נ' אוחנה ואח'

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. לידור אוחנה

2. רועי תורג'מן - נגזר דינו

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד עינת מי-רז

ב"כ הנאשם 1: עו"ד ארז בר-צבי

גזר דין לנאשם 1

כללי

1. הנאשם 1 (להלן גם: "הנאשם") הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בעבירות החזקת סם שלא לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט, איומים וקשירת קשר לפשע.

הנאשמים, תושבי באר-שבע, הגיעו לירושלים על מנת למכור סמים. הם פעלו במשותף, באמצעות היישומון "טלגרם", כדי למכור סמים והשתמשו בכינויים "המלאך של החשיש" ו"הנסיך של החשיש". בין הנאשמים נערכה חלוקת עבודה, שלפיה הנאשם קיבל שיחות ומסרונים מלקוחות שביקשו לקנות סמים, תיאם עמם מקום ומועד למפגש, את כמות הסם ואת המחיר, ונאשם 2 ביצע את העסקאות בפועל. הנאשמים הפעילו אדם נוסף, מאור גולד, אשר ביצע אף הוא עסקאות סמים עבורם. הפעלתו של גולד נעשתה בעיקר על ידי הנאשם, באמצעות שיחות טלפון ומסרונים, אך לעיתים קיבל גולד הוראות גם מנאשם 2 שהפעיל אותו בדרך דומה. את הכסף שקיבל גולד במהלך העסקאות הוא העביר בדרך כלל לנאשם ולעיתים גם לנאשם 2.

ביום 6.9.18 בשעה 19:00 החזיקו הנאשמים במקומות שונים בחדר 105 במלון "שני" שבירושלים 88 גרם של סם מסוכן מסוג חשיש וכן 0.0936 גרם סם מסוכן מסוג קנאבוס, שלא לצריכתם העצמית, וכן החזיקו באריזות ניילון שונות, סכין לחיתוך הסם, משקל וכסף מזומן בסכום של 1,770 ₪, אשר נתפסו אצל הנאשם. הסמים נתפסו בחיפוש שנערך על ידי שוטרים בחדר המלון, ובמהלכו פנה הנאשם לגולד וביקש ממנו "שייקח את התיק עליו" והוא ישלם לו 15.00 ₪

עמוד 1

(כך בכתב האישום המתוקן) וכן אמר לו שכשהוא יהיה בחוץ הוא ידאג לו. הנאשם אמר לגולד, בין היתר: "תגיד שאתה נכה ושהכל שלך אחי אני אבוא כל יום לבקר אותך במעצר".

הנאשם חזר על דבריו אלו במשרדי החקירות שבתחנת המשטרה, ובעת ששהה במקום לצד גולד צעק לעברו כי יתן לו 15,000 ₪ על מנת ש"יקח את התיק על עצמו".

בעת מעצרו של הנאשם הוא קילל את השוטר וידאל לויטן, וכשהשוטר ביקש ממנו להפסיק אמר לו הנאשם "אני אדאג שיפטרו אותך אם צריך אני אשלם שוחד כמה כסף שזה יעלה". סמוך לכניסה לבית המעצר אמר הנאשם לשוטר אהרן חסון: "אני עוד אשתה שמפניה כשאני אצא אתם כולם כמו סרדינים עומדים ככה מטומטמים" והוסיף: "אתה לא מכיר אותי אני ממשפחת פשע אנחנו עוד ניפגש". כאשר הגיע השוטר חסון לחדר החקירות על מנת להחתים את הנאשם על דו"ח המעצר אמר לו הנאשם: "אתה לא יודע מי זה משפחת אוחנה אתה עוד תבוא אלי ותצטער על זה יא הומו". בשל אלה הורשע הנאשם בעבירת החזקת סם שלא לצריכה עצמית, שיבוש מהלכי משפט ואיומים שיוחסו לו באישום הראשון.

בין התאריכים 4.9.18 ל- 6.9.18 קשרו הנאשמים קשר עם גולד לביצוע עסקאות סמים. גולד מכר עבור הנאשמים חשיש במחיר של 200 ₪ לכל חמישה גרם סם. הנאשם שלח את גולד לבצע עבורו עסקאות סחר בסמים בשלושה מקרים.

בשל כך הורשע הנאשם בעבירת קשירת קשר לפשע שיוחסה לו באישום השני.

2. הצדדים הציגו הסדר דיוני במסגרתו כתב האישום תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו והורשע. לא נערך הסדר לעניין העונש.

3. תסקיר שירות מבחן מיום 18.6.19 מלמד כי הנאשם כבן 26, נשוי ואב לשניים ושוהה בתנאים מגבילים של מעצר בית מלא. טרם מעצרו היה הנאשם שותף בעסק המספק שירותי משלוחי אוכל. הנאשם נשר מבית הספר בגיל 13, בשל קושי להתמודד עם דרישות המסגרות החינוכיות והשתלב בעבודות מזדמנות שונות. מגיל צעיר גילה הנאשם בעיות התנהגות והחל במעורבות פלילית, ובשל כך לא גויס לצה"ל. הנאשם התקשה לשתף מעולמו ולהתייחס להיבטים שונים של חייו, והדבר הקשה על השיח עמו בשירות המבחן.

הנאשם מעורב בפלילים החל מגיל 13. לחובתו חמש הרשעות קודמות בעבירות אלימות ורכוש. כשהתבקש להתייחס לעברו הפלילי הנרחב, תיאר תחושת הנאה וסיפוק מסוים להכאיב לאחרים וגם לעצמו מסיבה שלא הצליח להסבירה, והתקשה להרחיב בעניין. בשיח עמו בלטו מאפייניו השוליים, והוא הרחיב על אודות בחירתו לנהל אורח חיים שכזה מגיל צעיר. הנאשם תיאר תחושות סיפוק מהתנהגותו האלימה ונראה היה כי הוא היה מעוניין להנכיח את מאפייניו האלימים והשוליים גם בשיח מול שירות המבחן, דבר שיצר תחושת איום במעמד הריאיון שנערך עמו. במידע שנאסף משירות המבחן לנוער תוארו הקשיים הלימודיים ובעיות ההתנהגות שהלכו והחמירו עם השנים וסירובו של הנאשם לקבל טיפול. הנאשם סירב גם לשתף פעולה עם טיפול שהוצע לו בשירות המבחן לנוער.

ביחס לעבירות הנוכחיות אמר הנאשם כי אינו מודה במיוחס לו וטען כי הואשם בעבירות שלא ביצע.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא צעיר מופנם, בעל יכולות קוגניטיביות תקינות, המתקשה להסתגל ומגלה קשיי תפקוד במסגרות לאורך חייו, נוטה להתנהגות אימפולסיבית, אלימה ומנהל אורח חיים לא נורמטיבי. ניכר כי הנאשם הפנים נורמות חשיבה והתנהגות שוליים, כי הוא נעדר גבולות פנימיים ומתקשה לעמוד בגבולות חיצוניים. ההתרשמות היא כי ההליכים הפליליים שהתנהלו נגדו בעבר ומתנהלים כיום לא מהווים עבורו גורם מרתיע ומציב גבול. עוד התרשם שירות המבחן, כי הנאשם התקשה לאורך השנים לערוך בחינה מעמיקה של מאפייניו המורכבים ולהיעזר בגורמי הטיפול שהציעו לו סיוע. שירות המבחן העריך כי קיים סיכון גבוה להמשך התנהגות פורצת גבול. לאור האמור ובהיעדר הכרה כלשהי של הנאשם במורכבות מצבו, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית.

4. בדיון שהתקיים ביום 22.9.19 הבהיר ב"כ הנאשם כי הנאשם עומד על הודאתו בביצוע העבירות. באותו דיון טען הנאשם, כי קצינת המבחן הכניסה מילים לפיו, כתבה בתסקיר דברים שלא אמר ולא אפשרה לו לדבר. הוא ביקש הזדמנות נוספת להציג את עמדותיו בפני שירות המבחן.

שירות המבחן התבקש להתייחס לטענותיו של הנאשם ובהודעה שהוגשה מטעמו ביום 10.10.19 נכתב כי נערכה בדיקה ביחס להתנהלות של קצינת המבחן ולא נמצא פגם בדרך עריכת האבחון.

לאחר דברים אלה ניתנה לנאשם הזדמנות לשוב ולהתראיין בשירות המבחן. בתסקיר משלים שהוגש ביום 25.12.19 תואר כי נערכו מאמצים רבים להיפגש עם הנאשם. הקשר עמו נעשה דרך אשתו בלבד באמצעות מספר הטלפון שמסר. נקבעו לו שלוש פגישות בתאריכים שונים, שהוא לא הגיע לאף אחת מהן ותירץ תירוצים שונים. הנאשם עצמו או אשתו לא יצרו קשר עם שירות המבחן בניסיון לקדם את המפגש ולפיכך לא הייתה אפשרות להגיש תסקיר משלים בעניינו.

5. במסגרת טיעוניה לעונש ביקשה ב"כ המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד עבור כל אחד מהאישומים. ביחס לאישום הראשון ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שמונה לשמונה- עשר חודשי מאסר בפועל, וביחס לאישום השני ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם שבין מאסר מותנה למספר חודשי מאסר בפועל. ב"כ המאשימה ביקשה לגזור על הנאשם עונש של שנים-עשר חודשי מאסר בפועל בגין האישום הראשון, חודשיים מאסר בפועל בגין האישום השני, ולהפעיל במצטבר עונש מאסר מותנה בן ארבעה חודשים שנגזר עליו בתיק קודם, כך שבסך הכל יגזרו עליו שמונה- עשר חודשי מאסר בפועל. המאשימה הדגישה בטיעוניה את עברו הפלילי המכביד של הנאשם, את חוסר שיתוף הפעולה שלו עם גורמי טיפול, ובפרט עם שירות המבחן ואת הסיכון הרב שיחזור על מעשיו.

6. ב"כ הנאשם ביקש לקבוע ביחס לאישום הראשון מתחם עונש הולם שמתחיל במאסר מותנה ועבודות שירות, וביחס לאישום השני הסכים למתחם שהוצע על ידי המאשימה. ב"כ הנאשם ביקש לגזור על הנאשם עונש של מאסר בעבודות שירות והדגיש את נסיבותיו האישיות של הנאשם, את העובדה שהיה נתון במעצר בית במשך פרק זמן ארוך של כשנה וחצי, את העובדה כי נגד גולד, האדם שקשר קשר עם הנאשם כמתואר באישום השני, לא הוגש כתב אישום, וכן הפנה לעונש שנגזר על הנאשם 2 כבסיס להשוואה. ב"כ הנאשם טען כי לא ניתן להפעיל את עונש המאסר המותנה שנגזר על הנאשם, שכן עונש זה הוארך כבר במסגרת תיק אחר, לאחר ביצוע העבירות בתיק הנוכחי.

7. הנאשם בדברו האחרון אמר שהבין את הטעות שעשה ושילם עליה מחיר אישי כבד בדמות מעצר הבית הארוך.

שבו היה נתון. הנאשם אמר כי הוא שומר על ניקיון מסמים ואינו סבור שהוא זקוק לטיפול, ומטעם זה לא ניגש לראיון נוסף בשירות המבחן.

מתחם העונש הולם

8. הגם ששני הצדדים התייחסו אל שני האישומים כאל שני אירועים נפרדים, מדובר למעשה בתכנית עבריינית אחת שכל אחד מהאישומים מתאר פנים אחרות שלה, ועל שניהם חולש חלק כללי אחד המתאר את פרטי התכנית. העבירות בוצעו במועדים סמוכים במרחק של ימים ספורים זו מזו ועל כן יש לראות בשני האישומים אירוע אחד ולקבוע בגינו מתחם עונש הולם אחד.

9. עבירות הסמים נועדו להגן על הציבור מפניהן הנזקים החברתיים השירים והעקיפים אשר נגרמים כתוצאה משימוש בסמים, ובכלל זה גם ביצוע עבירות נלוות על ידיהם משתמשים בסמים כדי לממן את צרכיהם.

השימוש בסמים אינו פוגע רק בפגיעה פיזית ונפשית במשתמש עצמו, אלא ישלוה שלכות שליליות גם על בני משפחותיהם של המשתמשים, על סביבתם הקרובה ולבסוף ישבופגיעה אף בחברה כולה (ראו ע"פ 1635/14 **יהודה נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 21.8.14)).

10. הסמים שהחזיקו הנאשמים בחדר המלון הם סמים מסוג חשיש וקנבוס שאינם נמנים על קבוצת הסמים שמקובל להתייחס אליהם כאל סמים "קשים". הכמות שהוחזקה על ידי הנאשמים היא בינונית ואולם לא ניתן להתעלם מן העובדות המוסכמות בחלק הכללי של כתב האישום, המלמדות כי הסמים שנתפסו היו למעשה מלאי עסקי של הנאשמים, שנועד למכירה לציבור הרחב, ולצד החזיקו הנאשמים גם כלי עבודה וציוד נלווה שנדרשו לצורך המכירה- משקל, סכין ושקיות.

11. כתב האישום המתוקן אינו עורך אבחנה בין חלקו של הנאשם לחלקו של הנאשם 2 בכל הנוגע לעצם החזקת הסמים.

12. מתוך עובדות כתב האישום המתוקן ברור שמדובר בעבירות שבוצעו לאחר תכנון והיערכות שכללה הצטיידות בסמים, הגעה לירושלים ואיתור מקום שהיה ואחסנה מתאים.

13. התנהלותו העבריינית של הנאשם במהלך האירוע נושא האישום הראשון מלמדת על מידה גבוהה של תעוזה והעדר מורא מפני רשויות החוק. הנאשם ביקש לשבש את החקירה והמשפט ממש מתחת לאפם של השוטרים ולא היסס גם לאיים עליהם.

14. עבירת האיומים נועדה להגן על שלווה הנפש ועל תחושת הביטחון האישי של אדם ועבירת שיבוש מהלכי המשפט נועדה להגן על תקינותם של הליכי חקירה ומשפט ועל עשיית הצדק.

בניגוד לעבירת הסמים, עבירות האיומים ושיבוש מהלכי משפט לא תוכננו מראש והן בוצעו בלהט אירועי המעצר.

15. האיומים שהשמיע הנאשם הופנו כלפי שני שוטרים שונים, ומידת חומרתם בינונית- הוא איים לפגוע בהעסקתו של אחד השוטרים, וביחס לאחר השמיע איום לפגיעה שטיבה לא ברור.

16. מנגד, מידת הפגיעה של עבירת שיבוש מהלכי המשפט בערכים המוגנים היא גבוהה, שכן הנאשם הציע סכום כסף גבוה וטובות הנאה אחרות לאחר כדי שיקבל על עצמו את האשמה ויאפשר לנאשם להימלט מהעמדה לדין. עם זאת, למרבה המזל, הדבר התגלה על ידי השוטרים ומטרתו של הנאשם לא הושגה.

17. עבירות הקשר נועדו למנוע שותפות עסקית עבריינית. במקרה דנן הקשר שנקשר בין הנאשם לגולד היה קשר לסחר בסמים. מדובר במעשים שתוכננו מראש ובקפידה וחלקו של הנאשם בהוצאת הקשר אל הפועל היה מרכזי, כפי שעולה מתוך החלק הכללי של כתב האישום: הוא יזם את העסקאות, הוא שאיתר את הלקוחות וסיכם עמם את פרטי העסקאות, הוא שהפעיל את גולד והוא שנועד לגרוף את עיקר הרווחים הצפויים מתוך הוצאת הקשר אל הפועל.

18. שלא כמו במקרה של מכירת סמים לסוכן סמוי, במקרה דנן הסמים נמסרו לקונים ולמעשה הופצו לציבור.

19. הנאשם אמנם לא הורשע בעבירות סחר בסמים, ואולם מכלול מעשיו כפי שבא לביטוי בחלק הכללי המתאר את התכנית לסחר בסמים, באישום הראשון, המתאר את הקמת התשתית התפעולית לסחר, ובאישום השני, המתאר את קשירת קשר להוצאתו של הסחר אל הפועל- מטרה שהושלמה, ולנוכח חלקו המרכזי והמהותי של הנאשם בכל אלה והפעולות שעשה למען מימושו של הקשר, ניתן ללמוד על מתחם העונש ההולם את מעשיו מפסיקה בעניינם של מי שביצעו עבירות סחר בסמים בהיקפים דומים.

עיון בפסיקה מלמד כי בגין עבירות שנעברו בנסיבות דומות נגזרו עונשים שכללו רכיב מהותי של מאסר בפועל. ראו למשל ע"פ (י-ם) 48972-11-18 **יעקובשוילי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 16.4.19); רע"פ 7996/12 **יוסףני מדינת ישראל** (פורסם בנבו 23.1.13); רע"פ 7275/11 **נאסרני מדינת ישראל** (פורסם בנבו 11.10.11); ת"פ (פ"ת) 27086-06-14 **מדינת ישראל נ' דיבפקר** (11.9.14) ובפסק הדין בערעור עליו בעפ"ג (מרכז) 12248-04-15 **דיבפקר נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 16.6.15); ת"פ (פ"ת) 26709-06-14 **מדינת ישראל נ' ישראלוב** (פורסם בנבו 26.10.14); ת"פ (פ"ת) 44321-09-11 **מדינת ישראל נ' איפרן** (פורסם בנבו 1.2.12).

20. לנוכח האמור לעיל מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין שנים- עשר לשלושים חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה.

משעה שהעבירות בוצעו מתוך מניע כספי, יש חשיבות רבה להטלת עונש כספי, שיבהיר כי ביצוע העבירות אינו כדאי גם בהיבט הכלכלי. עם זאת בקביעת גובה הקנס אתחשב, כמצוות המחוקק, גם במצבו הכלכלי של הנאשם ובעובדה שהוא אינו עובד מזה כשנה וחצי.

21. בשולי הדברים מצאתי לציין כי עמדתה של המאשימה ביחס למתחם העונש ההולם באישום השני מעוררת תמיהה, שכן ספק רב מאד אם עונש של מאסר מותנה, המצוי, לדירה, בתחתית מתחם העונש ההולם את האישום השני, אמנם הולם שלושה מקרים מתוכננים של קשירת קשר לסחר בסם מסוכן, קשר שאף התממש והוצא אל הפועל והוביל להפצת סמים לציבור ולגריפת רווחים כספיים לקושר.

העונש המתאים לנאשם

22. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו במיוחס לו בכתב האישום המתוקן. עם זאת, קשה לומר כי הודאה זו, וכן התנהלותו הכללית של הנאשם לאורך ההליך, היה בהן כדי לחסוך בזמן שיפוטי. כשבועיים לפני המועד שנקבע לשמיעת הראיות, נקבע דיון, לבקשת הצדדים, לאחר שהודיעו על הסדר טיעון וביקשו להציגו. ואולם, בדיון שנקבע, הנאשם שב וכפר במיוחס לו בכתב האישום המתוקן שגובש במסגרת ההסדר. הנאשם הודה במיוחס לו רק במועד שנקבע לשמיעת ראיות, וחלפו עוד תשעה חודשים מאז שהוגש תסקיר שירות המבחן ועד שנשמעו הטיעונים לעונש, זאת בשל העדריות חוזרות של הנאשם מדיונים והימנעותו מלגשת לשירות המבחן, הגם שניתנו לו מספר הזדמנויות לעשות כן והדיון נדחה לצורך כך. לפיכך, לא ניתן אף לשקול לקולא את פרק הזמן הארוך שבו שהה הנאשם במעצר בית. תקופת מעצר הבית יכולה הייתה להיות קצרה במידה רבה, לו היה הנאשם משתף פעולה עם ההליך ועם שירות המבחן. משעה שהתנהלותו של הנאשם היא שהובילה להתארכות המשפט, מובן כי לא ניתן לזקוף לזכותו את חלוף הזמן ואת השהות הממושכת בתנאים מגבילים.

23. לנאשם שש הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות איומים והפרת הסדר הציבורי, והוא נידון לעונשים שונים, אך עד כה לא נגזר עליו מאסר בפועל. העונשים שריצה עד עתה לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולבצע עבירות, שהלכו והסלימו בחומרתן.

על העדר מורא מפני החוק ורשויות האכיפה ניתן ללמוד גם מהתנהלותו של הנאשם במהלך המשפט, העדריותו מחלק מהדיונים ואיחוריו לדיונים אחרים, וכן מתוך התנהלותו מול שירות המבחן, שעל פי התרשמות גורמי הטיפול נועדה להטיל עליהם אימה מפניו.

24. הצדדים חלוקים בשאלה האם ניתן להפעיל במקרה דנן את עונש המאסר המותנה שנגזר על הנאשם בת"פ 28819-05-16 של בית משפט השלום בבאר-שבע. במסגרת אותו התיק נגזרו על הנאשם ביום 21.9.16, בין היתר, ארבעה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור עבירות אלימות, לרבות אלימות נגד הרכוש ואיומים (להלן: "תקופת התנאי הראשונה").

ביום 24.2.19 נגזר דינו של הנאשם בת"פ 66681-06-18 של בית משפט השלום בבאר-שבע, לאחר שהורשע בביצוע עבירות איומים ותקיפה הגורמת חבלה של ממש, ובמסגרת גזר הדין האריך בית משפט את עונש המאסר המותנה הנ"ל למשך שנה נוספת (להלן: "תקופת התנאי הנוספת"). באותו מועד טרם ניתנה הכרעת הדין בתיק הנוכחי, ומובן כי לא ניתן היה להביא את דבר קיומו לידיעת בית המשפט בבאר-שבע שגזר את דינו של הנאשם והאריך את תקופת התנאי.

בתיק הנוכחי הורשע הנאשם, בין היתר, בעבירת איומים, שבוצעה בתוך תקופת התנאי הראשונה, לאחר שהוטל עונש המאסר המותנה, אך לפני שהוארך.

ב"כ הנאשם טוען כי בגזר דינו של בית משפט השלום בבאר שבע בת"פ 66681-06-18, המתייחס אף הוא לעבירה שבוצעה בתוך תקופת התנאי הראשונה, הוא כבר עשה שימוש בעונש המותנה (והאריכו), ומשכך, לא ניתן לבצע פעולה משפטית נוספת ביחס לעונש המותנה בגין העבירה נושא התיק הנוכחי שבוצעה בתוך תקופת התנאי הראשונה.

מדובר בטענה שובת לב, שאף נתמכה בפסיקת בית משפט השלום שהוצגה על ידי ב"כ הנאשם. דא- עקא שעל פי פסיקת בית המשפט העליון ברע"פ 97/89 קזס נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 23.8.89) במקרה מסוג זה לא זו בלבד שניתן להפעיל את העונש המותנה, אלא שבית המשפט מחויב להפעילו. דברים דומים נקבעו גם ברע"פ 7108/04 ראש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 4.8.04):

**"הטענה לפיה לא ניתן להפעיל מאסר על תנאי משום שתאריך ביצוע העבירה קדם לה
ארכת תקופת פושל המאסר על-תנאי בהליך אחר, אינה חדשה והיא נדחת בהעברה."**

ראו גם פסק הדין ברע"פ 2798/06 ועקנין נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 16.7.07) בנושא קרוב, המתייחס לאפשרות להפעיל עונש מאסר מותנה במסגרת ביטול צו מבחן, לאחר שהמאסר המותנה הוארך על ידי אותו מותב במסגרת גזר הדין שבו הוטל צו המבחן.

ההיגיון העומד בבסיס תוצאה זו הוא שבתוך תקופת התנאי הראשונה, הנאשם ביצע שתי עבירות המפעילות את התנאי והופכות את המאסר המותנה לחב הפעלה. מובן, כי לו היה מוגש כתב אישום אחד בגין שתי העבירות, לא ניתן היה לחלוק על היותו של המאסר המותנה חב הפעלה. אלא, שספק האם ניתן היה לצרף את שתי העבירות לכתב אישום אחד לפי כללי צירוף האישומים. העובדה כי מדובר בעבירות שבגין הוגשו כתבי אישום נפרדים היא ענין דיוני - טכני שאין בו כדי להשפיע על קיום התכלית העומדת בבסיס המאסר המותנה- להרתיע מפני ביצוע עבירות נוספות.

במקרה דנן אין שיקול המצדיק להימנע מהפעלת המאסר המותנה במצטבר לעונש שייגזר.

25. הנאשם אימץ אורח חיים שולי מגיל צעיר, הוא אינו מקבל אחריות על מעשיו וממילא אינו מכיר בצורך בקבלת טיפול. יתרה מכך, הנאשם אף מתהדר באורח החיים שמנהל, ומצא אף להדגיש בפני שירות המבחן את ההנאה שמסבה לו פגיעה באחרים.

מאפייניו האישיותיים של הנאשם, עברו הפלילי וכישלון ההרתעה, מקימים חשש ממשי כי הנאשם יוסיף לבצע עבירות ויסכן את הציבור, ומחייבים שקילת שיקולי הגנה על הציבור והעמקתם של שיקולי ההרתעה האישית.

26. להשלמת התמונה יצוין כי גם עם הנאשם 2 נערך הסדר טיעון במסגרתו תוקן כתב האישום שהוגש נגדו, באופן שנכללו בו רק האישום הראשון שעניינו החזקת הסמים בבית המלון, ואישום נוסף שייחס לו סיוע לסחר בסם מסוכן בשל כך שסייע לנאשם 1 למכור 14.33 גרם חשיש לאחר. אשמתו נקבעה ללא הרשעה ונגזרו עליו 250 שעות שירות לתועלת הציבור וצו מבחן. המאשימה הגישה ערעור על פסק הדין והוא תלוי ועומד כעת בבית המשפט

המחוזי. מכל מקום, סברתי כי לא ניתן להשוות בין עניינו של הנאשם 1 לבין הנאשם 2, אשר לא ביצע עבירות איומים ושיבוש מהלכי משפט, ובנוסף עמדו לזכותו גילו הצעיר, ההתרשמות כי נגרר אחרי הנאשם 1 וחשוב מכך- נראה כי בית המשפט ביכר לשקול בעניינו שיקולי שיקום שאינם קיימים בעניינו של הנאשם 1.

27. טענת ההגנה כי נגד גולד, האדם שהופעל על ידי הנאשם לצורך הסחר בסמים, לא הוגש כתב אישום, לא נסתרה. המאשימה התבקשה להתייחס לנסיבות אי העמדתו של גולד לדין, אולם למרבה הצער לא מצאה לקיים את החלטת בית המשפט בעניין זה. לכן יש להניח לזכות הנאשם, כי לא הייתה הצדקה עניינית להימנע מהעמדתו של גולד לדין, ועובדה זו מצדיקה הקלה עם הנאשם, תוך התייחסות גם לחלקו היחסי של גולד במכלול המסכת העבריינית, אשר ללא ספק נופל מחלקו של הנאשם.

28. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה מובילות למסקנה כי יש לגזור על הנאשם עונש המצוי מעט מעל חלקו האמצעי של מתחם העונש ההולם. עם זאת, לא מצאתי להחמיר עם הנאשם מעבר לעמדת המאשימה. לפיכך, אני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. ארבעה- עשר חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו מיום 6.9.18 - 25.9.18.

ב. עונש המאסר המותנה בן ארבעה חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 28819-05-16 של בית משפט השלום בבאר- שבע יופעל במצטבר לעונש שנגזר על הנאשם.

בסך הכל ירצה הנאשם שמונה-עשר חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו.

הנאשם יתאם כניסתו למאסר עם ענף אבחון ומיון של שירות בתי הסוהר בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336. ככל שלא יקבל הנאשם הנחיה אחרת, עליו להתייצב ביום 3.5.20 עד השעה 9:00 במתקן המעצר בכלא ניצן ברמלה עם תעודה מזהה והעתק גזר הדין. תנאי השחרור שבהם הוא מצוי יוסיפו לחול על הנאשם עד להתייצבותו למאסר.

ג. שישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים התשל"ג-1973 למעט החזקת סמים לצריכה עצמית וכלים.

ד. שלושה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור עבירה של שיבוש מהלכי משפט או איומים.

ה. חודש מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר שלא יעבור עבירה של החזקת סמים לצריכה עצמית או כלים לפי פקודת הסמים המסוכנים.

ו. קנס בסך 2,000 ₪ או 25 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בארבעה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.4.20 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי.

29. הסמים יושמדו.

30. לא התבקש חילוט הכסף שנתפס ועל כן אני מורה על החזרתו לנאשם בכפוף להעדרם של עיקולים.

31. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ב אדר תש"פ, 18 מרץ 2020, בנוכחות הצדדים.